

РЕШЕНИЕ

№ 2967

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8120** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на К. Н. Г. от Г.С. срещу ОТКАЗ на главния архитект на район „, – Столична община, да издаде виза за проектиране на гараж в урегулиран поземлен имот (УПИ) III-309, кв.17, по плана на Г.С., вилна зона (в.з.) „К – III част разширение”, обективиран в ПИСМО рег.№ 9400-5491 (1)/ 08.10.2010г.

Жалбоподателят моли съда да отмени процесния отказ, като от изложеното в жалбата и в писмените бележки по същество на спора може да се направи извод, че се претендира материална незаконосъобразност на оспорвания акт. Твърди, че в хода на делото е останало недоказано твърдението на административния орган, че за УПИ III-309 има спор за собственост, послужило като основание за постановяване на оспорвания отказ. Претендира да му бъдат възстановени направените по водене на делото разноски. Представя списък на разноските.

Ответникът – главният архитект на район „, – Столична община, ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител – юрк.П, изразява мотивирано становище за нейната неоснователност. Претендира за разноски. Не представя списък на разноските.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Настоящият състав приема, че оспорваното Писмо на главния архитект на район „, с

което е постановен изричен отказ за издаване на виза за проектиране на гараж в УПИ III-309 е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК във вр. с чл.215, ал.1 ЗУТ, поради следното:

Съгласно чл.41, ал.2 ЗУТ когато допълващо застрояване не е предвидено с действащия подробен устройствен план (какъвто е и процесният случай), то се допуска от главния архитект на общината с виза за проучване и проектиране по чл.140, ако постройките се застрояват свободно или допрени до сгради на основното застрояване в урегулирания поземлен имот или свързано с постройки на допълващо застрояване само между два урегулирани поземлени имота и допуснатото застрояване се отразява служебно в действащия подробен устройствен план. От тази норма следва извод, че визата по чл.41, ал.2 във вр. с чл.140 ЗУТ представлява акт по устройство на територията, с който се допълват предвижданията на плана за застрояване, като се създават нови права на застрояване и може да се засягат интересите на лицата, които са непосредствено засегнати от тези предвиждания. Затова визата по чл.41, ал.2 ЗУТ, както и отказът за издаването ѝ, съдържат белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл.214, ал.1 ЗУТ и подлежат на обжалване от заинтересуваните лица по 131, ал.2 ЗУТ. Жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.215, ал.4, предл. 1-во ЗУТ, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, макар и не по изложените в нея доводи.

След като извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесният ОТКАЗ на главния архитект на район „,, обективиран в Писмо рег.№ 9400-5491 (1)/ 08.10.2010г. е НИЩОЖЕН административен акт, поради *материална некомпетентност на органа*, който го е постановил. За да достигне до този извод съдът взе предвид следното:

Административното производство е започнало по Заявление вх. № 94-00-5491/ 17.09.2010г. (л.21) с което жалбоподателят е поискал да му бъде издадена виза за инвестиционно проектиране на гараж в УПИ III-309, кв.17 по плана на м. „К – III част разширение”. С процесното писмо главният архитект на район „, по същество е постановил изричен отказ да постанови търсения административен акт. Като основание за отказа е посочено, че имотът за който се иска издаване на виза за проектиране е възстановен по реда и при условията на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) на наследниците на Калинчо П Г и следователно между тях и жалбоподателя е налице спор за собственост, който следва да бъде предварително разрешен по общия исков ред.

Не е спорно по делото и съдът приема за установено с приетата съдебно-техническа експертиза – основно и допълнително заключение, че с действащия подробен устройствен план (ПУП) – план за застрояване на УПИ III-309 не е предвидено допълващо застрояване. Предвид на това приложима към искането на жалбоподателя за издаване на виза за проектиране на гараж в имота е нормата на чл.41, ал.2 във вр. с чл.140, ал.1 и ал.5 ЗУТ. Съгласно тези норми компетентен да издаде визата за проектиране е главният архитект на общината.

С разпоредбата на §1, т.4 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ е допусната възможност главният архитект на общината да предостави свои функции по този закон на други длъжностни лица от общинската администрация. Тази делегация, обаче, следва да бъде извършена с изричен акт на компетентния орган – главния архитект. В

хода на делото не са ангажирани доказателства които да установяват по безспорен начин, че към момента на постановяване на оспорвания отказ, главният архитект на район „. – СО е бил оправомощен по реда и при условията на §1, т.4 ДР ЗУТ, да постановява актове по чл.41, ал.2 и чл.140 ЗУТ.

В съответствие със служебното начало в съдебния процес и на основание чл.170, ал.1 АПК, съдът е дал конкретни указания на ответника, че следва да установи компетентността на органа издал оспорвания административен акт (Разпореждане от 07.01.2011г., л.44).

Такова доказване не е извършено, поради което и настоящият състав обосновава извод, че процесният отказ, обективиран в Писмо рег.№ 9400-5491 (1)/ 08.10.2010г. на главния архитект на район „. е НИЩОЖЕН административен акт.

Извън горното и само за пълнота на изложението, съдът намира, че следва да отбележи следното:

Оспорваният административен акт страда и от особено съществен порок във формата, тъй като липсват както правни, така и фактически основания за постановяването му. От изложеното в писмото по никакъв начин не може да се установи какви факти и обстоятелства е взел предвид ответникът за да достигне до извод за наличие на спор за собственост за УПИ III-309. От неоспореното заключение на вещото лице се установява идентичност само на *част от УПИ III-309 и част от имот пл. № 2183*, възстановен на наследниците на К П Г с Решения № 8440 и № 81441 от 10.01.2002г. на органа по поземлена собственост и нанесен на основата на кадастралния план - кад. лист 617. От друга страна от мотивите на акта не става ясно защо административният орган е приел, че искането за виза за допълващо застрояване е именно за спорната част от имота на жалбоподателя, доколкото липсват данни ведно със Заявлението за издаване на виза за проектиране жалбоподателят да е представил и мотивирано предложение за разположението на допълващото застрояване за което се иска издаването й.

С оглед констатираната нищожност и на основание чл.173, ал.2 АПК съдът приема, че следва да изпрати преписката на компетентния, съгласно чл.41, ал.2 във вр. с чл.140 ЗУТ, административен орган – главния архитект на Столична община.

Съдът намира, че следва да укаже на административния орган, че при при новото произнасяне следва да съобрази действащите норми на чл.41, ал.2 и чл.140, ал.5 ЗУТ, уреждащи реда и условията за допълване предвижданията на плана за застрояване чрез виза за проектиране на допълващо застрояване, като в съответствие с принципите на истинност и служебно начало, установени в чл.7 и чл.9 АПК събере всички необходими доказателства и подложи на преценка всички факти и доводи от значение за постановяване на законосъобразен административен акт.

С оглед изхода на правния спор основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене делото, в размер на 660 (шестотин и шестдесет) лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН изричен ОТКАЗ на главния архитект на район „„ – Столична община, обективиран в ПИСМО рег.№ 9400-5491 (1)/ 08.10.2010г.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентния административен орган – ГЛАВНИЯ АРХИТЕКТ на Столична община, за ново произнасяне по Заявление на жалбоподателя Г. с вх. № 94-00-5491/ 17.09.2010г.

ОСЪЖДА район „„ – Столична община, да заплати на К. Н. Г., ЕГН *, с адрес – Г.С., сумата от 660 (шестотин и шестдесет) лева разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.215, ал.7 ЗУТ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

БОРЯНА ПЕТКОВА